

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**27 червня - 3 липня
Григоріанський календар (Новий стиль)**

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>27 червня</u>	<u>3</u>
<u>28 червня</u>	<u>6</u>
<u>29 червня</u>	<u>10</u>
<u>30 червня</u>	<u>14</u>
<u>1 липня</u>	<u>17</u>
<u>2 липня</u>	<u>20</u>
<u>3 липня</u>	<u>23</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>26</u>

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

27 червня

Неділя 5

**Блл. Миколая
Чарнецького та ін.**

Рим 10, 1-10

Мт 8,28 - 9,1

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Послання Апостола Павла до Римлян 10, 1-10

Брати, бажання мого серця і моя молитва до Бога за них, щоб вони спаслися. Я бо їм свідчу, що вони мають ревність Божу, та вона не розумна. Не розуміючи Божої справедливості й шукаючи установити свою власну, вони не покорилися справедливості Божій. Бо мета закону - Христос, на оправдання кожного, хто вірує.

Мойсей про праведність, що від закону, пише: «Той, хто його виконує, буде ним жити.» А справедливість, що від віри, так говорить: «Не кажи у твоїм серці: Хто зійде на небо?» - тобто: Христа звести додолу; або: «Хто зійде в безодню?» - тобто: щоб вивести Христа з мертвих. Що, отже, вона каже? «Близько тебе слово: в твоїх устах і в твоїм серці», тобто, слово віри, що його проповідуємо. Бо

коли ти твоїми устами визнаватимеш Господа Ісуса і віруватимеш у твоїм серці, що Бог воскресив його з мертвих, то спасешся, бо серцем вірується на оправдання, а устами визнається на спасіння.

Євангеліє від Матея 8,28 - 9,1

Коли ж він прибув на той бік, у край гадаринський, зустріли його два біснуваті, що вийшли з гробниць, але такі люті, що ніхто не міг перейти тією дорогою. І почали кричати: “Що нам і тобі, Сину Божий? Прийшов єси сюди, щоб нас мучити перед часом?”

Оподаль же від них паслося велике стадо свиней. Біси попросили його: “Як ти нас виганяєш, пошли нас в оте стадо свиней.”

“Ідіть” – сказав їм. І вийшли з них, і ввійшли у свиней. Тоді то все стадо кинулося з кручі в море й утопилося в хвилях. А пастухи повтікали й, прибігши в місто, все розповіли, а й про біснуватих.

Тоді все місто вийшло Ісусові назустріч і, побачивши його, попросили, щоб відійшов з їхніх околиць. Сівши у човен, він переплив назад і прибув у своє місто.

Розважання від Скинії

Ісус йде на язичницьку територію. Звільняє людину від легіона нечистих духів. Це зцілення має ціну. Воно коштує місцевим стада свиней, що потонули в озері. Усе місто

приходить, дивиться, просить Ісуса залишити їхні землі. Чому такий великий Добродієць отримав прохання піти, повернутися до себе? Відповідь стосується мешканців того міста, але також і кожного міста на цьому світі.

Справжній Бог, Христос, наполягає, щоби в центрі була людина. Усе треба робити з огляду на добро людини, кожної людини, треба все присвятити її справжньому добру. Коли приходить справжній Бог, кардинально змінюються пріоритети. Людська економіка, єдиний реальний пріоритет, має перестати бути пріоритетом. Таким чином змінюється суспільний, політичний, економічний порядок нашої землі. Зруйнувати одну плантацію опіумних рослин чи сировини кокаїну, щоби дати життя лише одній людині – це повністю змінить економіку цілого світу. Поки заробіток буде цілком людини, доти йому приносиметься в жертву ціле людство. Знищити цілі покоління людей чи знищити лише одну плантацію, яка дає сировину для виробництва наркотиків — це вибір щодо смерті людини. Оскільки цілий світ під владою гріха функціонує таким чином, для Христа не знаходиться місця на нашій землі.

Ісус заради спасіння лише однієї людини *знищує самого Бога*. Він, Бог, справжній Бог, дозволяє знищити себе на хресті, зруйнувати, вбити, щоби дати життя людині. Він дійсно знає як цінності можуть діаметрально змінитися. Справжні цінності піднесуться вгору, а фальшиві — згинуть. Оскільки людина живе фальшивими цінностями, для Христа, єдиного носія справжніх цінностей, немає місця на нашій землі.

28 червня

Понеділок

Рим 16, 17-24

Мт 13, 10-23

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 16, 17-24

Благаю вас, брати, остерігайтеся тих, що ширять незгоди та зневіру проти науки, якої ви навчились, і уникайте їх; бо такі служать не Господові нашому Христові, а власному череву і милими та піднесеними словами зводять серця простодушних. Ваша слухняність дійшла до всіх. Ви - моя радість, але я хочу, щоб ви були мудрі в доброму і від зла чисті. Бог же миру роздавить незабаром сатану під вашими ногами. Благодать Господа нашого; Ісуса Христа (хай буде) з вами.

Вітає вас мій співробітник Тимотей, як також Лукій, Ясон та Сосипатр, мої родичі. Вітаю вас у Господі я, Терцій, що написав цього листа. Вітає вас Ґай, гостинний для мене і всієї Церкви. Вітає вас Ераст, скарбник міський, і брат Кварт.

Євангеліє від Матея 13, 10-23

І приступили його учні й сказали до нього: “Чому ти притчами до них говориш?”

А він у відповідь сказав їм: “Тому, бо вам дано знати тайни Небесного Царства, а он тим не дано. Бо хто має, тому дасться, і він надто буде мати; а в того, хто не має, заберуть і те, що має. Я тому говорю до них притчами, що вони, дивлячись, не бачать, і слухаючи, не чують і не розуміють. На них збувається пророцтво Ісаї, що каже: Слухом почуєте, та не зрозумієте, і дивлячись, не побачите, – бо серце в цього народу затовстіло. Вони на вуха тяжко чують і зажмурили свої очі, щоб не бачити очима, і вухами не чути, і не зрозуміти серцем, та не навернутись, – щоб я зцілив їх. Ваші ж очі щасливі, бо бачать; та й ваші вуха, – бо чують.

Істинно кажу вам: Багато пророків і праведних хотіли бачити, що ви бачите, і не бачили, і чути, що ви чуєте, і не чули. Слухайте, отже, притчу про сіяча.

До кожного, хто чує слово Царства і його не розуміє, приходять лукавий і викрадає те, що посіяне в його серці. Це той, хто був сприйняв насіння край дороги. А той, хто був сприйняв його на кам'янистім ґрунті, це той, що чує слово і зараз же з радістю його сприймає, але він коріння в собі не має, непостійний, і коли настане яка скрута чи переслідування задля Слова, він швидко зневірюється. А той, хто прийняв його між тернину, це той, хто слухає слово,

але турботи цього світу та омана багатства заглушують те слово, і воно не приносить плоду. Той же, нарешті, хто сприйняв його на добрій землі, – це той, хто слухає і розуміє слово, і плід приносить; і видає один у сто разів, інший у шістдесят, ще інший у тридцять.”

Розважання від Скинії

Не торкайся вогню, бо обпечешся... Скільки разів в дитинстві ми чули ці й подібні фрази від батьків чи опікунів, які не один раз нам своїми засторогами дбали за нашу безпеку і життя. Сьогодні св. Павло до нас також скеровує засторогу від духовного обпечення, бо свідомий того, скільки духовних небезпек нас підстерігає звідусіль. Так як від дитинства ми зрозуміли, що вогонь шкодить нашому тілу, так само св. Павло нас усвідомлює в тому, що якщо будемо йти за тими, хто спричиняє розбрат і спокуси й противиться апостольському вченню, то шкодить своїй душі. Можливо, як і в дитинстві, нам важко буде повірити, спочатку не обпікшись, але все ж таки спробуймо послухати апостола, і все перевіримо, чи це сумісне з церковним вченням.

Сьогоднішнє Євангеліє чудово доповнює нам уривок листа св. Павла. Ісус говорить притчами, щоб наблизити до нас Божі Правди в якомога простіший і зрозумілий для нас спосіб. Спаситель це робить протягом всіх дій людства. То завжди Бог перший виходить до людини, її шукає, то завжди Бог перший сходить на людський рівень, упокоряється як лиш тільки може, лише заради того, щоб до

нас промовити, показати нам правду про Себе та про те, що хоче, щоб ми були з Ним і раділи у вічності. Але кінцевий вибір – завжди за нами, тут вже Бог нічого не може зробити, а точніше не хоче зробити. Дав одного разу нам свобідну волю, то шанує її, навіть якщо вона нас може “обпекти” до духовної смерті. Господь каже, навчає, що і як слід і не можна робити, щоб бути щасливим і бути з Ним, а ми, як малі діти, хочемо бути самостійними і самі пробуємо, самі вирішуємо, що пече, а що ні.

Бог нині нам каже: *Я роблю все можливе і неможливе щоб тебе до Себе притянути, навіть як читаєш цей уривок розважань...* Це теж Він дає нагоду промовити до твого серця, а що ти з цим зробиш, то вже залежить тільки від тебе. Чи сьогоднішні слова будеш читати і до серця брати або не брати, то справа твоя, але знай, що Бог настільки міцно тебе любить, що шанує твоє рішення, яким би воно не було. Він завжди готовий тебе прийняти та перев'язати твої рани.

29 червня

Вівторок

Свв. ап. Петра і Павла

2Кор 11,21 - 12,9

Мт 16, 13-19

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 11,21 - 12,9

Браття, на сором кажу це, які то слабкі ми виявилися. Та в чому б там хто не виявляв сміливости, - говорю мов безумний! - я також можу її виявити.

Вони євреї? Я теж! Вони ізраїльтяни? Я теж! Потомки Авраама? Я теж! Слуги Христові? Говорю неначе нерозумний: Я більш від них. Куди більше в працях, куди більше в тюрмах, під ударами надмірно, у смертельних небезпеках часто. Від юдеїв я прийняв п'ять раз по сорок (ударів) без одного; тричі киями мене бито, раз каменовано, тричі корабель зо мною розбивався; день і ніч перебув я у безодні. У подорожах часто, у річкових небезпеках, у небезпеках від розбійників, у небезпеках від земляків, у небезпеках від поган, у небезпеках у місті, у небезпеках у пустині, у небезпеках на морі, у небезпеках від братів неправдивих; у праці та втомі, в недосипаннях часто, у голоді та спразі, часто в постах, у холоді й наготі! Крім інших

випадків, моя щоденна настирлива думка - журба про всі Церкви!

Хтось слабкий, а я не слабкий? Хтось спокушається, а я не розпалююся? Коли ж треба хвалитися, то я моєю неміччю буду хвалитися. Бог і Отець Господа Ісуса, - благословен ввіки! - знає, що я не говорю неправди.

В Дамаску правитель царя Арети стеріг місто дамащан, щоб мене схопити; та мене спущено віконцем у коші з муру, і я втік з його рук.

Чи треба хвалитися? Воно й не личить, але я таки приступлю до видінь та до об'явлення Господа. Я знаю чоловіка в Христі, що чотирнадцять років тому, - чи то було в тілі, не знаю, чи то було без тіла, не знаю, Бог знає, - був він узятий аж до третього неба. І знаю, що той чоловік - чи в тілі, чи без тіла, не знаю, Бог знає, - був узятий у рай і чув слова несказанні, яких годі людині вимовити. Таким буду хвалитися, собою ж не буду хвалитися, хіба лиш моїми немочами. А коли я захочу хвалитися, я не буду безумний, бо скажу правду; але я стримуюся, щоб про мене хтось не сказав більше, ніж у мені бачить або від мене чує.

А щоб я не загордів надмірно висотою об'явлень, дано мені колючку в тіло, посланця сатани, щоб бив мене в обличчя, щоб я не зносився вгору. Я тричі благав Господа ради нього, щоб він від мене відступився, та він сказав мені: «Досить тобі моєї благодаті, бо моя сила виявляється в безсиллі.»

Отож, я краще буду радо хвалитися своїми немочами, щоб у мені Христова сила перебувала.

Євангеліє від Матея 16, 13-19

Прийшовши в околиці Филипової Кесарії, Ісус спитав своїх учнів: “За кого мають люди Сина Чоловічого?” Ті відповіли: “Одні за Йоана Христителя, інші за Іллю, ще інші за Єремію або одного з пророків.”

“На вашу ж думку”, – до них каже, – “хто я?” Озвався Симон Петро і заявляє: “Ти – Христос, Бога живого син.”

У відповідь Ісус сказав до нього: “Щасливий ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій небесний. Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро (скеля), і що я на цій скелі збудую мою Церкву й що пекельні ворота її не подолають. Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв'яжеш, те буде зв'язане на небі; і те, що ти на землі розв'яжеш, те буде розв'язане й на небі.”

Розважання від Скинїї

Літургія сьогоднішнього свята запрошує нас відзначати одночасно: віру Петра; його сповідання віри в божественність Христа; довірене самим Господом завдання бути керманичем човна Церкви; а також тривалість цього мандату в особах наступників Петра. Отже, це свято, яке охоплює цілу Церкву: Голову, якою є сам Христос; того, хто представляє Голову на землі, тобто

Папу Римського, а сьогодні це Папа Франциск; і всіх членів Церкви Христа. Ключі Царства, довірені Петрові, стали всеохопним Таїнством спасіння для цілого людського роду. Христос є Головою. А віра та свідоцтво першого поміж апостолів, його потрійне визнання любові, дають Христові нагоду оголосити свою божественну волю про цей вибір, цю місію й цю відповідальність, які Він надав Петру. *На вашу ж думку, – до них каже, – хто я? Озвася Симон Петро і заявляє: Ти – Христос, Бога живого син. У відповідь Ісус сказав до нього: Щасливий ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло і кров це тобі відкрили, а Отець мій небесний. Тож і я тобі заявляю, що ти – Петро (скеля), і що я на цій скелі збудую мою Церкву й що пекельні ворота її не подолають. Я дам тобі ключі Небесного Царства, і що ти на землі зв'яжеш, те буде зв'язане на небі; і те, що ти на землі розв'яжеш, те буде розв'язане й на небі.* Так простий рибалка з Галилеї став, Божою волею, князем апостолів. Так, пов'язаним із цим мандатом, було проголошено непохитність Церкви, утвердженої на скелі, якою є Христос, і на Петрі, утвердженому у вірі. Господь навіть забажав надати нам гарантію перемоги над *пекельними воротами*, над злом і над ворогами Церкви. Із цієї кафедри, на якій засідає Вікарій Христа, ми очікуємо слів правдивого вчення та слухного керівництва. Тому ми сьогодні особливо хочемо помолитися за Папу Франциска, щоб Господь завжди провадив його в цьому делікатному служінні. І щоб усі могли побачити в ньому пастиря й скористатися з його проводу шляхами правди, які ведуть до Христа.

30 червня

Середа

Собор свв. 12 апостолів

1Кор 4, 9-16

Мр 3, 13-19

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 4, 9-16

Браття, мені бо так здається, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, й ангелам, і людям. Ми нерозумні Христа ради, ви ж у Христі розумні; ми немічні, ви ж - міцні; ви славні, ми ж без чести. До сього часу ми голодуємо і спрагли і нагі; нас б'ють, і ми скитаємось. Ми трудимося, працюючи власними руками; нас ображають, а ми благословляємо; нас гонять, а ми терпимо; нас ганьблять, а ми з любов'ю відзиваємось; ми мов те сміття світу стали, покидьки всіх аж досі.

Не щоб осоромити вас я це пишу, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, та батьків не багато; бо я вас породив через Євангелію в Христі Ісусі. Отож благаю вас: Будьте моїми послідовниками.

Євангеліє від Марка 3, 13-19

Потім вийшов на гору й покликав тих, що їх сам хотів, і вони підійшли до нього.

І він призначив дванадцятьох, щоб були при ньому, та щоб їх посилати із проповіддю; і дав їм владу виганяти бісів.

Призначив він дванадцятьох: Симона, якому дав ім'я Петро; Якова, сина Заведея, та Йоана, брата Якова, й дав їм ім'я Воанергес, у перекладі - Сини грому; Андрія, Филипа, Вартоломея, Матея, Тому, Якова, сина Алфея, Тадея, Симона Кананія, та Юду Іскаріота, що його і зрадив.

Розважання від Скинії

Ісус сходить на гору. Для Марка це означає місце з'єднання з Отцем, молитви сам на сам. Опісля Він спускається вниз і вибирає дванадцятьох апостолів, які будуть ходити з Ним. Між ними є також Юда, що Його зрадить, Петро, який відречеться від Нього зі страху, Тома, що засумнівається в Його воскресінні... Але Христос вибирає дванадцять осіб, один від одного дивніших, слабких, як і ми, і так засновує першу Церкву. Напевно, Він міг зробити це краще. Міг перетворити своїх учнів на взірців чеснот. Але Ісус не прийшов змінювати природу людей, додаючи їм здібностей. Він хоче, щоб ми зрозуміли, що Він нас любить такими, якими ми є, з усіма нашими плюсами і слабкостями. Щоб ми, йдучи за Ним, навчилися бути кращими. Ісус проводить ніч на молитві, а потім нисходить й обирає дванадцятьох.

Мета зрозуміла: бути з Ним, тобто здобути досвід перебування з Ним, щоб проповідувати Євангеліє й боротися з лукавим. У цьому є все. Такою є Церква. Це спільнота тих, хто перебуває з Христом, проголошує Євангеліє й бореться з лукавим.

Не просіть і не очікуйте іншого від Церкви. Такою є Церква: народ, зібраний Словом, що йде до повноти Царства. Церква не є народом досконалих, а лише примирених між собою. Господь і сьогодні кличе, але скільки людей йде за Ним? Скільки здатні почути Його голос, Його слово та в довірі присвятити себе Йому? Скільки не боїться осуду чи обмов? Колись, не так вже й багато років тому, люди переймалися тим, щоб інші бачили їх порядними християнами, практикуючими, бо саме таких вважали добрими людьми. Сьогодні здається, що треба стидатися своєї віри, що Христос уже не в моді. Сьогодні треба боротися, щоб бути християнином. Бо треба чинити спротив панівним культурі та ментальності, які пропагують віру в успіх, тобто нагромадження дібр і розваги. Чи ми стали глухими на покликання від Христа?

1 липня

Четвер

1Кор 3, 18-23

Мт 13, 36-43

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 3, 18-23

Браття, нехай ніхто себе не обманює! Як комусь із вас здається, що він мудрий у цьому віці, хай дурним стане, щоб зробитися мудрим; бо мудрість цього світу - глупота в Бога. Написано бо: «Він ловить мудрих їхніми хитрощами»; і ще: «Господь знає думки мудрих, що вони марні.»

Тому нехай ніхто не хвалиться людьми; усе бо ваше: чи то Павло, чи Аполлос, чи Кифа, чи світ, чи життя, чи смерть, чи теперішнє, чи майбутнє - усе ваше, ви ж Христові, а Христос - Божий.

Євангеліє від Матея 13, 36-43

Тоді він відіслав народ і прийшов додому. І підійшли до нього його учні та й кажуть: “Виясни нам притчу про кукіль, що на полі.”

А він у відповідь сказав їм: “Той, хто сіє добре зерно – це Син Чоловічий; поле – це світ; добре зерно – це сини

Царства; а кукіль – це сини лукавого; ворог, що його посіяв – це диявол; жнива – це кінець світу; женці – це ангели.

Так, як збирають кукіль і в вогні палять, так само буде при кінці світу: Син Чоловічий пошле своїх ангелів, які зберуть із його Царства всі спокуси й тих, що чинять беззаконня, і кинуть їх до вогняної печі: там буде плач і скрегіт зубів. І тоді праведні засяють, як сонце, в Царстві Отця свого. Хто має вуха, нехай слухає!"

Розважання від Скинії

Нехай ніхто себе не обманює – каже в сьогоднішньому уривку апостол Павло. Трошки далі говорить про те, що *мудрість цього світу – глупота в Бога*. Ми як люди, які вчаться, працюють, відпочивають, часто є неправдомовними самі до себе. Моментами ми дуже філософствуємо, шукаємо якісь нові відповіді і розв'язки – у такий спосіб намагаємося заперечити істину. Апостол Павло каже не обманювати себе і не мудрувати, бо справжня мудрість – Господь. Тим-то в цьому уривку сьогодні він закликає стати Христовим учнем, і не хвалитися тим, що ми є з кимось в коаліції, бо це все, на думку Павла, *глупота*.

Це читання гарно пояснює уривок з Євангелія, де ми читаємо пояснення притчі про кукіль. Христос наводить аналогію зі жнивами і пояснює кожен елемент свого навчання. З нього випливає, що ангели будуть збирати пшеницю і кукіль, тоді ж чекатиме кожного своя доля: одні

згорять, інші залишаться і будуть в Царстві Божому.

У чому подібність уривків? А в тому, що кожен, хто з Богом, не боїтиметься попасти у вогонь. Хто слухає Слово Боже і живе за ним, не боїтиметься вогню. Цікаве Христос наводить порівняння – пшениця і кукіль – життя і пустота, користь і шкода, краса і огида. Але цікаво і те, що вони ростуть одночасно, не поперемінно, але існують одне біля одного. Трішки вище слуги питають пана чи повиривати кукіль і залишити лише пшеницю, але пан забороняє, кажучи, що можна нашкодити пшениці. Тут є відповідь на наші вічні питання: чому існує зло і добро та чому Господь бариться. Він чекає на час, коли прийдуть жнива, тому і каже: *Хто має вуха, нехай слухає.*

Через свою доброту і любов Він готовий чекати до кінця, аби не наробити шкоди тим, хто є з Ним. Тому і закликає нас апостол Павло, щоб ми не обманювали себе, але були вірні і щирі. Притча про пшеницю і кукіль є частиною великого навчання про Царство Боже. Кожен з нас може знайти себе в тих притчах і відповісти на запитання: хто я – пшениця чи кукіль? Яка я зернина з притчі про Сіяча?

2 липня

П'ятниця

**Положення ризи
Богородиці**

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Євр 9, 1-7

Лк 10, 38-42; 11, 27-28

Послання Апостола Павла до Євреїв 9, 1-7

Браття, перший завіт мав також свої установи щодо служби і святиню земну. Споруджено бо перший намет, де були світильник, стіл і хліби появлення: він зветься «Святе». За другою ж завісою був намет, званий «Святе Святих», із золотим жертovníком для палення пахучого кадила та кивотом завіту, цілковито покритий золотом; в ньому був золотий посуд з манною, розцвіле жезло Арона й таблиці завіту. А зверху над ним херувими слави, що крильми отінювали віко. Але про це не час тепер говорити докладно. І при такому влаштуванні всього цього в перший намет увіходять завжди священики, виконуючи служби, в другий - раз на рік - лиш архиєрей, і то не без крови, що її він приносить за свої і людські провини.

Євангеліє від Луки 10, 38-42; 11, 27-28

Коли ж вони були в дорозі, він увійшов в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату.

Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою прислугою. Наблизившись, каже: “Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла.”

Озався Господь до неї і промовив: “Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї.”

Коли він говорив це, жінка якась, піднівши голос з-між народу, мовила до нього: “Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили.” А він озався: “Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають.”

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє є Словом Бога, Який звільняє нас від усяких перешкод. У Марті, сестрі Марії, здається, певним чином присутній увесь цей світ, з його заклопотаністю та неухважністю. Він полонить нас справами, які намагаються відволікти та віддалити нас від того, що насправді вартує бачити, що може змінити наше життя – від присутності Бога. Справді, важливо почати вже в малому бачити красу, щоб не зупинятися дорогою до

відкритих обіймів Господа. Кожного разу, коли приходять думки, переживання, важливі вибори, треба протистояти спокусі обдумувати та планувати замість молитися й слухати Слово. Тоді тривоги й турботи щезнуть, прийде світло для розуму, і я можу опертися на свою віру в тому, чого ще не можу зробити чи зрозуміти.

Кожен може сказати: Господи, я ще дуже малий у вірі. Але я бачу, скільки Ти зробив і продовжуєш робити в моєму житті. Тому я прошу Тебе, пошли свого Духа, що укріпить мене в боротьбі з усіма спокусами, які намагаються відірвати мене від слухання Твого Слова та від довірливої молитви до Тебе.

Просімо також допомоги в Пресвятої Богородиці, щоб ми могли щодня поєднувати в собі Марію й Марту, тобто просити про рівновагу між дією та спогляданням. Лише так ми можемо насправді відчувати Божу присутність щодня та його безмежну любов до нас. Так ми станемо *блаженними*, як Вона. Бо пронесемо через наше життя Самого Ісуса. Коли ми слухаємо його слова, тоді відчуваємо його присутність протягом дня, намагаючись відповісти любов'ю на його любов.

3 липня

Субота

Рим 9, 1-5

Мт 9, 18-26

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 9, 1-5

Браття, я кажу в Христі правду, не обманюю, як свідчить мені моя совість у Святім Дусі.

Смуток мені великий і безнастанний біль у моїм серці. Бо я бажав би сам бути відлученим від Христа за братів моїх, рідних мені тілом; вони - ізраїльтяни, їм належить усиновлення і слава, і завіти, і законодавство, і богослужба, й обітниці; їхні отці, з них і Христос тілом, який над усім - Бог, благословенний повіки. Амінь.

Євангеліє від Матея 9, 18-26

Коли він їм казав це, приступив один начальник і, вклонившись, мовить йому: “Дочка моя тількищо померла. Прийди но, поклади на неї свою руку, і вона оживе.” Підвівсь Ісус і пішов за ним, а й учні його.

І от одна жінка, що дванадцять років нездужала на кровотечу, приступила ззаду й доторкнулась до краю його

одежі. Казала бо сама до себе: “Як тільки доторкнуся до краю його одежі, видужаю.” Ісус же, обернувшись, побачив її і каже: “Бадьорися, дочко! Віра твоя спасла тебе.” І видужала жінка від тієї ж години.

А коли Ісус прибув до дому начальника й побачив там сопільників і юрбу схвильовано, сказав: “Уступіться, бо дівча не вмерло, а спить.” І насміхалися з нього.

Якже випроваджено людей, він увійшов, узяв її за руку, і дівча встало. Чутка про це розійшлась по всій тій країні.

Розважання від Скинїї

Ісус разом з учнями йде до дому батька, дитина якого *тількищо померла*. З Євангелій від Луки та Марка знаємо, що цього чоловіка звали Яір, і був він одним зі старшин синагоги. Усі, мабуть, поспішають; немає часу на зволікання, розмови, слухання дорогою повчань Ісуса, адже сталася велика трагедія в сім'ї цього чоловіка. Хтось хоче підтримати сім'ю, висловити співчуття, запропонувати допомогу; хтось – із цікавості, чи вдасться Ісусові щось зробити цього разу; інші – лише заради чуда. У будь-якому випадку, потрібно скоріш прийти до дому Яіра.

Ісус раптом зупиняється. Серед великої кількості людей, що йшли за Ним, Христос звертає свій погляд на одну жінку. Багатьом цей жест міг видатися дивним, нелогічним. Адже треба поспішати. Навіщо з'ясовувати, хто до кого доторкнувся; всі ж юрмилися довкола Ісуса.

Господь звертає погляд на жінку, яка хворіла на кровотечу дванадцять років. Увесь цей час згідно з єврейськими законами вона вважалася нечистою й переживала суспільну ізолюваність. Дванадцять довгих років вона повільно втрачала життя. Дотик до краю одежі Господа зціляє жінку від фізичної недуги. Через страх бути покараною чи приниженою жінка хоче зачaitися. Проте Ісус не дозволяє, щоб цей її вчинок залишився в тайні. Він виявляє її віру й каже: *Бадьорися, дочко! Віра твоя спасла тебе*. Слова Господа, звернені до жінки, довершують зцілення: зціляють душу, повертають її до життя в спільноті. Погляд Ісуса, його слова могли бути для неї важливішими за фізичне зцілення.

Можливо, іноді не наважуюся звернутися до Господа зі своїми потребами чи проханнями, вважаю, що в інших важливіші проблеми, а мене Бог не зауважить і не вислухає. Слово Боже нам показує, що для Ісуса було однаково легко зцілити кровоточиву жінку одним дотиком до одежі й повернути до життя юну дівчину. Мабуть, й однаково важливо. Господь відповідає кожному, хто з вірою приступає до Нього. Та чи матиму я відвагу поділитися з іншими відповіддю Бога на мою віру?

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com